

ΑΞΙΖΕΙ...

Τι είναι λοιπόν τα Χριστούγεννα;

Δεν είναι μια φαντασμαγορία. Μια ρομαντική εικόνα με τη σπηλιά και τη φάτνη. Την Παναγία προσηλωμένη στο Βρέφος. Και τον Ιωσήφ δίπλα της. Τα εκστατικά ζώα. Τους βοσκούς. Τους μάγους.

Τα Χριστούγεννα δεν είναι αυτά τα τραγούδια που κυκλοφορούν σε χιλιάδες δίσκους. Γεννημένα από των διαφόρων λαών τη φαντασία μιλούν για υπέροχη νύχτα. Κι ένα άστρο παράξενο.

Δεν είναι το στρίμωγμα, στις αγορές. Το ψεύτικο χιόνι στις φωτισμένες βιτρίνες. Οι πολύχρωμες διαφημίσεις. Τα Χριστουγεννιάτικα δένδρα στους δρόμους. Οι πολύχρωμες κάρτες. Με τις τόσες ευχές.

Τα Χριστούγεννα ασφαλώς δεν είναι όλη εκείνη η υπεραιμία των συγκοινωνιών με τους ανθρώπους που σπρώχνονται. Βιάζονται να προλάβουν. Στοιβάζονται στ' αυτοκίνητα. Τα πλοία. Τα τραίνα. Φορτωμένοι μ' ένα σωρό πακέττα. Καλάθια. Μικρά. Ή μεγάλα δώρα.

Δεν είναι ακόμη το καλό φαΐ. Τα καλά ρούχα. Οι γιορτές. Η ξεκούραση.

Τι είναι λοιπόν;

Ακριβώς αυτό που δεν μπορεί να χωρέσει ή μάλλον να συλλάβει το μυαλό του ανθρώπου.

Είναι ένα μυστήριο. Έτσι πρέπει να τα δούμε. Κάτι πέρα από τις αισθήσεις. Το λέει και ο υμνωδός. «Μυστήριον ξένον ορώ και παράδοξον».

Είναι ένα γεγονός σπάνιο. Το μοναδικό στην ανθρώπινη ιστορία. Που ξεπερνά όλα τ' ανθρώπινα.

Ο Θεός γίνεται άνθρωπος. Παίρνει σάρκα. Έρχεται στη γερασμένη γη μας ως άνθρωπος. Για να

σώσει τους ανθρώπους «Θεός εφανερώθη εν σαρκί» (Α' Τιμόθ. γ' 16) γράφει ο Απόστολος Παύλος.

Καμμιά εικόνα δεν αποδίδει το μυστήριο των Χριστουγέννων. Η εικόνα δείχνει. Το μυστήριο σκεπάζει. Καλύπτει. Είναι πέρα από τις αισθήσεις.

Καμμιά μουσική και καμμιά ποίηση δεν μπορεί να περιγράψει το μυστήριο. Κινείται μακριά από τον κύκλο των ήχων. Στης σιγής την περιοχή.

Να σβήσουμε λοιπόν τα φώτα.

Να κλείσουμε τα παράθυρα, που φέρνουν την πυρετώδη «εύθυμη» κίνηση του δρόμου.

Να σταματήσουμε της φαντασίας τη δράση. Τελεία και παύλα στο παιχνίδι και το τραγούδι. Κι όλα τούτα, για να προσεγγίσουμε το Γεγονός της Γέννησης να το ζήσουμε. Να τη ζήσουμε ως μυστήριο.

Αξίζει...

+ ο π.Γ.